

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év július hó 2. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A emberölés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 1.B.1556/2008/8. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztést fogházban rendeli végrehajtani.

A bűnjeljegyzék 1., 3., 5., 11., 13., 14., 22. tételszám alatti bűnjelek megsemmisítése helyett azoknak a bűnügyi iratoknál történő kezelését rendeli el.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe az elsőfokú ítélet meghozatalától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2009. április 20. napján kihirdetett 1.B.1556/2008/8. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetében (Btk.166.§ (1) bekezdés), egyidejűleg a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.B.80.029/2005/178. számú ítéletének próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte, a próbára bocsátást megszüntette és az emberölés büntette, valamint csalás vétsége (Btk.318.§ (1) (2) bekezdés I. fordulat) és magánokirat hamisítás vétsége (Btk.276.§) miatt, halmazati büntetésül 9 évi börtönbüntetésre és 9 évre a közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a vádlott kényszergyógyítását. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a bűnjelként lefoglalt kés elkobzásáról, valamint a további bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről, kiadásáról és megsemmisítéséről. Kötelezte a vádlottat 768.228 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A kihirdetett ítéletet az ügyész tudomásul vette, míg a vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.307/2009. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta megalapozottnak. Utalt arra, hogy az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával, a bizonyítékok mérlegelésével állapította meg a minden tekintetben megalapozott tényállást, indokolási kötelezettségének is eleget tett. A tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a hiánytalanul számba vett enyhítő és súlyosító körülmények értékelése alapján a vádlott cselekményének tárgyi súlyával és alanyi bűnösségének fokával arányban álló fő- és mellékbüntetést szabott ki, amelynek enyhítésére nem látott lehetőséget. A fentiekre figyelemmel indítványozta az első fokú ítélet helybenhagyását.

A nyilvános ülésen az ügyész nem vett részt.

A vádlott védője az enyhítést érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta, perbeszédében a tényállást és a jogi minősítést nem vitatta, ugyanakkor rámutatott arra, hogy védence az első vallomásainak megtételekor alkoholtól és gyógyszerektől befolyásolt állapotban volt, ami részéről nem tette lehetővé az átgondolt és megalapozott védekezés előterjesztését. Később, amikor letisztultak benne az események, akkor alaposabban átgondolta azokat, és ekkor jutott arra a meggyőződésre, hogy a sértett az első szűrés alkalmával beleszaladhatott a késbe, illetőleg, amikor elestek, akkor történhetett a második szűrés úgy, hogy a sértett belesett a késbe. Nem vitatta, hogy a megvizsgált bizonyítékok ezt a vádlotti védekezést nem támasztották alá, ezért a bíróság által megállapított tényállást nem vitatta. A büntetés kiszabásánál irányadó bűnösségi körülmények között nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni azt a tényt, hogy a sértett hosszú időn keresztül agresszív, erőszakos magatartást tanúsított védencével szemben, többször bántalmazta is, és a vádbeli alkalommal a sértett kötekedő magatartása eredményezte a konfliktushelyzet kialakulását. További nyomatékos enyhítő körülményként kérte figyelembe venni védence rendkívül megromlott egészségi állapotát, meglévő súlyos betegségeit, 67%-os leszálalékolt állapotát és mozgáskorlátozottságát. A hivatkozott körülményekre figyelemmel a büntetés lényeges enyhítését indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megbánását hangoztatta és utalt arra, hogy a sértettet nem akarta megölni, csupán az agresszív támadó magatartása ellen kívánt védekezni.

A bejelentett védelmi fellebbezésre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. Az elsőfokú bíróság eljárását vizsgálva megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság a büntetőeljárás szabályait maradéktalanul megtartva folytatta le a bírósági eljárást. Az ügyben széleskörű bizonyítást folytatott le, ennek során kihallgatta a vádlottat, a bűncselekmény helyszínére kiérkező rendőrtanúkat, a cselekmény időpontjában a vádlott lakása előtti körfolyosón

tartózkodó tanút, a vádlott leányát, aki mentességi jogával nem élt, továbbá az ügyben eljáró orvosszakértőt. Ezen kívül értékelte az ügyben rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat is. A Fővárosi Bíróság e bizonyítékokat egyenként és összességükben részletes értékelése alá vonta és mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg az ítéleti tényállást. Ítéletében részletesen értékelte a vádlott védekezését és ennek során meggyőző indokát adta annak, hogy miért a vádlott első vallomását fogadta el a tényállás megállapításának alapjául, illetőleg miért nem fogadta el a vádlott azon védekezését, mely szerint a sértett beleszaladt volna a vádlott által előre tartott késbe, majd ezt követően még egyszer a kitartott késbe zuhant. E vádlotti védekezésnek ugyanis az igazságügyi orvosszakértői vélemény meggyőző cáfolatát adta, amit a sértett és a vádlott karján talált dulakodásra utaló egyéb sérülések is, alátámasztottak. A Fővárosi Ítéltábla teljes mértékben osztotta a Fővárosi Bíróságnak a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos álláspontját.

A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság által megállapított tényállás lényegében megalapozott, az csupán a vádlott egészségi állapota tekintetében, a bűnügyi iratok között elfekvő orvosi dokumentációk és a vádlottnak a nyilvános ülésen e vonatkozásban tett nyilatkozata alapján szorul kiegészítésre, ezért a fellebbviteli bíróság a Be.352. (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával az első fokú ítélet 3. oldal ötödik bekezdését akként egészíti ki, hogy: „A vádlott 67%-os rokkant, többször állt ideggyógyászati kezelés alatt.”

E kiegészítéssel a tényállás már minden tekintetben megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért az irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette cselekményeit is. A vádlott ugyanis két ízben egy 14,5 cm pengehosszúságú késsel, kis-közepes erővel mellkason, illetve hasba szúrta a sértettet. A szúrások a sértett azonnali halálához vezettek. A vádlottnak tudnia kellett, hogy a rendkívül veszélyes eszközzel az életfontosságú szerveket tartalmazó felsőtestre leadott szúrások a sértett halálát okozhatják, a vádlott ebbe a lehetőségbe belenyugodva hajtotta végre az ölési cselekményt, így megvalósította a Btk.166.§ (1) bekezdése szerinti emberölés bűntettét. A próbára bocsátás megszüntetése folytán a csalás és magánokirat hamisítás vétsége miatti bűnösnek kimondás is törvényes.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság helyesen és körültekintően értékelte a számba vehető enyhítő körülményeket és ezek alapján a vádlott cselekményeinek tárgyi súlyával, valamint alanyi bűnösségének fokával, a Btk.85.§-a alkalmazásával megfelelő súlyú fő- és mellékbüntetést alkalmazott, amelynek enyhítésére az ítéltábla nem látott lehetőséget.

Ugyanakkor a vádlott igen rossz általános egészségi állapota és rokkant volta miatt a fellebbviteli bíróság alkalmazhatónak találta a Btk.45.§ (2) bekezdésében írt

enyhítő rendelkezést. Erre figyelemmel az első fokú ítéletet megváltoztatta és a szabadságvesztés végrehajtási fokozatául a fogházat jelölte ki.

A felülbírálat során észlelte a fellebbviteli bíróság, hogy a Fővárosi Bíróság a bűnjelek tekintetében nem a Legfelsőbb Bíróság által kialakított gyakorlatnak megfelelően járt el, amikor a DNS-törlet, továbbá ujj- és tenyérlenyomat és egyéb a mintavételek során keletkezett nyomhordozók megsemmisítését rendelte el. Ezért a Legfelsőbb Bíróság Bkf.I.515/2008/2. számú végzésének megfelelően a bűnjelekkel kapcsolatos ítéleti rendelkezést részben megváltoztatta és a bűnjeljegyzék 1., 3., 5., 11., 13., 14. és 22. tételszámai alatti bűnjelek megsemmisítése helyett azoknak a bűnügyi iratoknál történő kezelését rendelte el.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései - így a kényszergyógyítás elrendelése, továbbá a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés is - törvényesek, ezért azokat az ítéltábla a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta, míg az egyes rendelkezések megváltoztatása Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

A Btk.99.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján az ítéltábla a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozat meghozataláig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte.

Az ítélet ellen a Be.386.§ (1) bekezdése alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2009. év július hó 2. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.	Dr. Hildenbrand Róbert s.k.	Dr. Révész Tamásné s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Bíróság 1.B.1556/2008/8. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.113/2009/5. számú ítéletében foglalt változtatással 2009. július 2. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2009. év július hó 2. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

Ónodi Gáborné
bíróügyi ügyintéző